

Bemærkninger til lovforslaget

I overensstemmelse med regeringens moderniseringsprogram er distriktstoldkamrene i ret vidt omfang blevet bemyndiget til at træffe afgørelser om told- og afgiftsspørgsmål over for borgere og virksomheder. Efter de gældende regler kan de af toldkamrene truffne afgørelser indbringes for direktoratet for toldvæsenet, der træffer afgørelse i sagerne som 2. instans.

I de tilfælde, hvor den endelige administrative afgørelse af told- eller afgiftsspørgsmål er henlagt til et nævn, kan de af direktoratet som 2. instans truffne afgørelser endvidere indbringes for det pågældende nævn, der herefter træffer den endelige administrative afgørelse i sagen. Sådanne nævn er nedsat ved § 116 i toldloven, ved § 37 i merværdi-afgiftsloven (både moms og en lang række punkt-afgifter) og ved § 29 i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

I andre tilfælde kan de afgørelser, der er truffet af direktoratet for toldvæsenet som 2. instans, indbringes for ministeriet for skatter og afgifter, departementet for told- og forbrugsafgifter, der herefter træffer afgørelse i sagen som 3. instans.

I de sager, hvor tolddepartementet kan træffe afgørelse, kan den pågældende desuden indbringe sagen for ministeren for skatter og afgifter personligt, der herefter træffer den endelige administrative afgørelse i sagen.

I lovforslaget er det foreslået at bemyndige ministeren for skatter og afgifter til at fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over toldvæsenets afgørelser om told- og afgiftsspørgsmål, herunder afgørelser i relation til EF's bestemmelser samt bestemme, at sådanne afgørelser i visse tilfælde ikke kan indbringes for højere administrativ

myndighed.

De foreslåede bemyndigelser omfatter ikke de tilfælde, hvor en afgørelse, der er truffet af toldvæsenet, kan indbringes for et af de foran omtalte nævn. Der sker således ikke nogen begrænsning i adgangen til at indbringe en afgørelse for nævne-

ne. Det er hensigten, at der altid skal være adgang til at indbringe en afgørelse om told- og afgiftsspørgsmål for mindst én højere administrativ instans. Muligheden for at begrænse ankeadgangen (den administrative rekurs) tænkes herefter alene anvendt på afgørelser, der efter de gældende regler kan indbringes for ministeriet for skatter og afgifter som 3. instans.

Det foreslås dog (stk. 3 i lovændringerne), at der skal være adgang for ministeren til på eget initiativ at tage en afgørelse, der er truffet af toldvæsenet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Forslaget berører ikke borgernes/virksomhedernes adgang til at indbringe en afgørelse, som de er utilfredse med, for folketingets ombudsmand eller for domstolene.

Ministeriet for skatter og afgifter har i 1984 som 3. instans behandlet ca. 100 klager over afgørelser i told- og afgiftsspørgsmål. Ca. 25 af disse klager vedrørte toldspørgsmål, og ca. 75 afgiftsspørgsmål. Klagerne koncentrerede sig ikke om nogle få arter af sager, men angik mange forskellige spørgsmål. De tilsvarende tal for 1985 er ikke opgjort, men skønnes at være af samme størrelsesorden.

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1987. I de regler, der fastsættes i tilknytning til loven, vil det blive fastsat, at reglerne har virkning for de afgørelser, der i første instans træffes efter den 1. januar 1987.